

РЕШЕНИЕ

№ 1071

гр. София, 18.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав, в публично заседание на 17.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **5168** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 38, ал.6 от Закона за защита на рличните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Л. Т. М. от [населено място] против решение № 5449/2011 от 20.04.2012 г. на Комисията за защита на личните данни, с което жалбата с рег. № 5449/01.09.2011 г. подадена от ЧСИ Л. Т. М. с рег. № 819 при КЧСИ от [населено място] против нотариус Ц. Б. е оставена без уважение. Жалбоподателя поддържа, че решението е незаконосъобразно, постановено в нарушение на административнопроизводствените правила и целта на закона, тъй като не става ясно от мотивите на комисията така извършеното обработване на лични данни дали се подчинява на изискванията на чл. 2, ал.2, т. 1-3 от ЗЗЛД и коя от предпоставките за допустимост по чл. 4, ал.1 от ЗЗЛД е налице в конкретния случай. Неправилно действията на администратора са оправдани от комисията единствено с оглед на вида на производството – нотариално по чл. 569, т. 3 от ГПК. Погрешно е прието, че редът за връчване на книгата в нотариалните производства е регламентиран в чл. 47 от ГПК, а правомощията на нотариусите да връчват книга и документи са разписани в ЗННД. Целите на уведомяването не налагат използването на ЕГН в документа по чл. 47 от ГПК. Моли решението да бъде отменено. Подробни съображения са изложени в депозираните по делото писмени бележки. В депозирана по делото молба от 16.01.2013 г. е направено искане за присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът - Комисията за защита на личните данни не изразява становище по

жалбата.

Заинтересованата страна нотариус Ц. М. Б. чрез процесуалния си представител адв. Т. оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена по съображения подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки.

Жалбата е допустима като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Производството пред административния орган е образувано по жалба на Л. Т. М. с твърдения за нарушения на ЗЗЛД от страна на нотариус Ц. М. Б., изразяващи се в това, че на 15.09.2011 г. на две места в сградата на служебния адрес на лицето са били разлепени два броя уведомления, изготвени на същата дата и на основание чл. 47 от ГПК, адресирани до същото лице, в които освен трите имена, е вписан и ЕГН на М., който безконтролно и неправомерно е бил изложен на вниманието на неограничен брой лица.

По преписката е установено, че на 15.09.2011 г. малко след 10,00 часа сутринта на две места в сградата на служебния адрес на жалбоподателката са разлепени два броя уведомления до нея в лично качество, изготвени на основание чл. 47 от ГПК, с подпис и печат на връчители нот. Ц. Б.. В уведомленията са изписани трите имена, ЕГН и служебния адрес на Л. М.. Уведомленията касаят явяването на жалбоподателката за връчване на нотариална покана. Едно от уведомленията било залепено на вратата на кантората на М., като малко след това било свалено от деловодителката на същата. Вторият екземпляр от уведомлението било залепено на входната врата на сградата, в която се помещава кантората и който екземпляр бил отлепен от портиера след устно разпореждане на г-жа Л. М..

При така установените данни КЗЛД е направила извод за неоснователност на жалбата тъй като е възприето становището, че с посочването на ЕГН на М. в уведомлението по чл. 47 от ГПК, се гарантира безспорна индивидуализация на лицето, на което следва да бъде връчено уведомлението, като в конкретния случай следва изрично да се определи в какво качество следва да получи уведомлението г-жа М. – в лично качество или в качеството на служебно лице. По тези съображения комисията е оставила без уважение жалбата подадена от ЧСИ Л. Т. М. с рег. № 819 при КЧСИ от [населено място].

Обжалваното решение е незаконосъобразно като постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и нарушения на материалния закон.

Оспореното решение е постановено от компетентния орган. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни е органът, който разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица. Спазено е изискването за форма - решението е постановено в писмена форма, след разглеждане на жалбата по същество в открито заседание съгласно чл. 9, ал. 4 от ЗЗЛД и чл. 39, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация и е прието с мнозинство от членовете на административния орган (чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД).

С оспорваното решение обаче, комисията се е произнесла по отношение на лице, което не е било страна в производството. Видно от жалба вх. № 5449/09.11.2011 г. (л.16-20) до комисията, същата е подадена от Л. Т. М., в качеството и на физическо лице. От съдържанието на Протокол № 10/29.02.2012 г. на КЗЛД (л.110-117) се установява, че като страна в производството е конституирана и призована Л. Т. М., в

качеството и на физическо лице, а не като длъжностно лице. В началото на обжалваното решение и в диспозитива на същото обаче е записано, че жалбата е подадена от ЧСИ Л. Т. М. с рег. № 819 при КЧСИ [населено място], което от своя страна представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като комисията се е произнесла по отношение на лице, което не е подало жалбата и обжалвания административен акт засяга правната сфера на лицето в друго качество, а именно в качеството му на ЧСИ.

С оглед на нормата на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, администратор на лични данни е всяко физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни. Не се спори между страните, а и от представените по делото доказателства се установява, че заинтересованата страна е "администратор на лични данни" по смисъла на цитираната разпоредба. Като такъв, заинтересованата страна Б. има задължение да обработва личните данни на физическите лица в случаите когато това е допустимо при наличие на поне една от посочените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД предпоставки и в съответствие с изискванията на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 11, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация единният граждански номер е уникален номер, чрез който физическите лица се определят еднозначно. Следователно той представлява лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗЗЛД, тъй като е информация, чрез която физическото лице може да бъде идентифицирано пряко и то може да поиска, а КЗЛД е длъжна да приложи предвидения в цитирания закон защитен механизъм на правата на лицето, които в случая безспорно са драстично накърнени. В конкретния случай в уведомление по чл. 47 от ГПК (л.21) във връзка с получаване на нотариална покана, е посочен ЕГН на получателя. В съответствие с чл. 569, т.3 от ГПК, нотариални са производствата по реда на които се извършват нотариални покани. Редът за връчване на книжа и документи в нотариалните производства е регламентиран в глава шеста – „Съобщения и призовки” на ГПК. В съответствие с чл. 47, ал.1 от ГПК, когато ответникът не може да бъде намерен на посочения по делото адрес и не се намери лице, което е съгласно да получи съобщението, връчителят залепва уведомление на вратата или на пощенската кутия, а когато до тях не е осигурен достъп - на входната врата или на видно място около нея. Когато има достъп до пощенската кутия, връчителят пуска уведомление и в нея. В чл. 4 от НАРЕДБА № 7 от 22.02.2008 г. за утвърждаване на образците на книжа, свързани с връчването по Гражданския процесуален кодекс, е утвърдена формата и съдържанието на образеца на уведомление по чл. 47 от ГПК. В съответствие с този образец, в уведомлението се вписват трите имена на физическото лице адресат на уведомлението. По този начин се осигурява идентификацията на физическото лице за целите на уведомяването и в същото време се гарантира неприкосновеността на личните данни.

Видно от представената по делото нотариална покана (л. 34-35), във връзка с която са били изготвени процесните уведомления по чл. 47 от ГПК, и обясненията на заинтересованата страна пред комисията, ЕГН на жалбоподателя е посочено в самата нотариална покана. В случая заинтересованата страна, като администратор на лични данни, събира същите с оглед изпълнението на нормативно установено задължение за извършване на нотариални удостоверявания и с оглед упражняване на предоставени със закон правомощия. При тази дейност администраторът е длъжен да обработва личните данни при спазване на изискванията по чл. 2, ал. 2 ЗЗЛД, както и по силата на

чл. 23 от същия закон е длъжен да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити обработваните от него лични данни от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Обработването на личните данни, единен граждански номер, в случая, под формата на употреба в уведомлението по чл. 47 от ГПК, има за резултат разпространението и разкриването им, без тези данни да могат да се ползват от защитата по ЗЗЛД, тъй като фактически стават достояние на неограничен брой лица, който не може да бъде предвиден и контролиран съгласно задължението на администратора, поради което е невъзможно същите да бъдат защитени от неправомерен достъп и срещу противоправно използване, разпространение или обработване. В резултат, личните данни на лицето, неговият уникален единен граждански номер, с който се идентифицира като физическо лице и личност във всички сфери на правния живот е практически незащитимо от използване и злоупотреба, и администраторът на лични данни не може да осигури защитата на обработваните (употребявани) от него лични данни по начина, предвиден в специалния закон, което представлява грубо нарушение на последния и пряко застрашава неприкосновеността на личността (в този смисъл Решение № 8291 от 13.06.2011 г. на ВАС по адм. д. № 9706/2010 г., 5-членен с-в и Решение № 6319 от 13.05.2010 г. на ВАС по адм. д. № 11031/2009 г., V о.). Ето защо употребата на единния граждански номер за целите на уведомлението по чл. 47 от ГПК е избегната в одобрения образец на същото.

Целите на уведомяването по чл. 47 от ГПК не налагат използването на единния граждански номер като идентификационен код, тъй като няма законово обоснована необходимост, която да налага физическото лице да бъде идентифицирано именно по този начин при уведомяването му по този ред. Употребата на личните данни по този начин се оказва непропорционална на целите, за които се използват, както и в разрез с изискването на чл. 2, ал. 2, т. 1 ЗЗЛД същите да се обработват законосъобразно и добросъвестно. Това е така, защото администраторът на лични данни, при условие че бе взел предвид изискванията на ЗЗЛД за защита на правата на личността и нейната неприкосновеност би следвало да съобрази изложените по-горе изводи относно необходимостта от защита на единния граждански номер като лични данни и да вземе необходимите законови мерки за отстраняване на противоречието на начина на употребата им с режима за тяхната защита.

Предвид констатираната законосъобразност на решение № 5449/2011 от 20.04.2012 г. на Комисията за защита на личните данни, същото следва да се отмени, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне, предвид обстоятелството, че първоинстанционният съд не би могъл да се произнесе по същество, а в единствена компетентност на Комисията е да постанови решение по чл. 38 от ЗЗЛД . При решаване на спора Комисията следва да се произнесе по всички наведени в жалбата оплаквания и в съответствие с направените искания в рамките на правомощията си по чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД .

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал.1 от АПК на жалбоподателят следва да бъдат присъдени разноски в размер на 310 лева от които 10 лева платена държавна такса и 300 лева платено адвокатско възнаграждение по Договор за правна защита и съдействие от 30.07.2012 г. (л.104).

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК Административен съд София град, II отделение, 36 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 5449/2011 от 20.04.2012 г. на Комисията за защита на личните данни.

ВРЪЩА преписката на Комисия за защита на личните данни за ново произнасяне по жалбата на Л. Т. М. от [населено място], с рег. № 5449/01.09.2011 г.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на Л. Т. М. от [населено място] сумата от 310 (триста и десет) лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Р. Б. в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: